
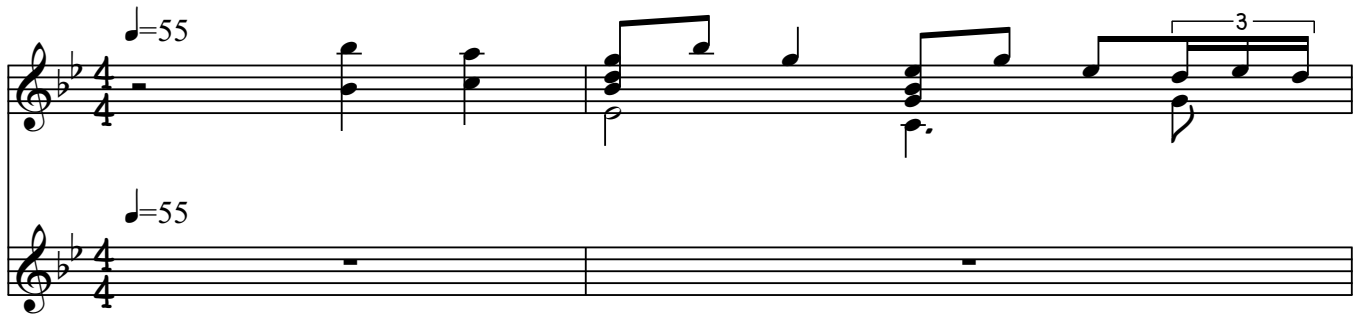

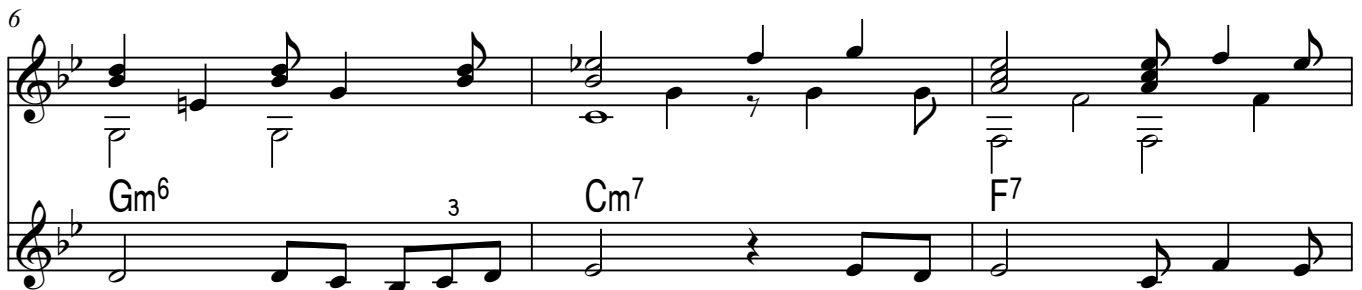
ta gói lại ta

poem by phạm tiêu hồ
ngô minh trí
summer 2015

lento, espressivo

Gói mưa

lại để vồ về__ nỗi nhớ, để chừng như chuộc hết đam

mê. Để__ vẫn tưởng ta là người mộng mị, vào đam

12

F#^o7 Gm⁶ G⁷/B

mê_____ không lối quay về. Gói nắng lại để hong tình đã_

15

Cm⁷ F⁷ B^bma^j7

cũ, xanh xao chưa lặng lẽ___ niềm cảm. Lòng phụ

18

Am⁷(b⁵) D⁷ D⁷(#⁵) C⁷

bạc gieo niềm bất hạnh, cố ước hoài chỉ trở rong

21

Gm⁶ Am⁷(b⁵)

thâm._____ Gói đêm lại đừng cho bình minh

24

$A\flat\text{maj}7$ D^7 $D^7/F\sharp$

tới, ta âm u sợ nắng sẽ u

26

Gm G^7/B Cm^6

buồn. Ai biết được những góc đời lặng lẽ chột bùng

29

$D^7/F\sharp$ Gm^6

lên những sợi nhớ vô thường. Gói ta lại đừng tìm trăm năm

32

Cm^7 F^7 $B\flat\text{maj}7$

nửa phù sinh tình phụ rất bình thường. Thiên cổ

35

lụy ngàn xưa thiên cổ lụy. Ta gói lại ta một chỗ rất bình

38

thường. Một chỗ rất bình thường.